

Общински Вестник Велико Търново

Абонаментъ:

За общини и редакции въ замѣна
За учреждения и частни лица за
година 50 лв.
За 1/2 година 30 лв.

Такси за обявления:

1. Прист., общ. и държ. 50 ст. на дума.
2. Частни лица . . . 1 лв. на дума.
3. За хроникаране . . . 5 лв. на редъ.
4. Венчални и годежни . . . 50 лева.
5. Извест. за благотв. цели безплатно.

:: Официално издание. Излиза на 1. и 15. всѣки месецъ. ::

Преди и сега.

Презъ 1902 год, В.-Търновци отпразнувахме 25-годишнината отъ освобождението на града си.

Праздненството се изрази главно въ извършване на панихида и молебенъ на върха на „Св. Гора,“ до самия руски паметникъ. В.-Търновски Кириархъ бѣ покойниятъ дѣдо Антимъ, който взе участие въ праздненството. Градски кметъ бѣ покойниятъ Кр. Станчевъ, а министъръ на Вътрешнитѣ работи бѣ, тоже сега покойникъ, Алекс. Люцкановъ, нашъ съгражданинъ, който нѣма възможность да присѣдствува на юбилейното тържество. Отъ името на кметството бѣхъ натоваренъ да се явя изразителъ и тълкувателъ на чувствата и мислитѣ на гражданитѣ, по случай 25 годишнината отъ освобождението на града. Освенъ менъ, другъ не говори. Гражданитѣ бѣха излѣзли масово и гората бѣ почерняла отъ хора.

Вечерята имаше освѣтление, „илюминация“, както го казвахме, и съ това се приключи историческиятъ день — 24. VI. 1902 год.

Правя това кжсо възпоменание, за да се види разликата между тогавашното и сегашно отпразнуване 50 годишнината отъ освобождението на града ни.

Нѣколко дни преди историческиятъ день — 7 юлий 1927 год. разлепенитѣ по улицитѣ афиши предизвестяха за предстоящото юбилейно праздненство и реда по който ще се извърши.

На уречения день, 6 часа пр. обѣдъ, г. г. офицеритѣ и войницитѣ отъ мѣстниятъ гарнизонъ, запаснитѣ офицери и подофицери съ своитѣ знамена, начело съ военната музика, потеглиха отъ казармения дворъ и по ул. „Гурко“ излѣзоха предъ общинското здание. Отъ тукъ презъ главната улица

се отправиха за „Рускитѣ гробища“, въ мѣстността „Качица“, западно отъ града.

Духовенството, начело съ Н. В. Преосвещенство В.-Търн. Митрополитъ Филипъ, културнитѣ и спортни организации, облѣчени въ своята униформа, съ своитѣ знамена; учащата се младежъ съ учителитѣ си, начело съ музика „Лира“, половинъ часъ следъ заминаването на военнитѣ и запаснитѣ офицери и подофицери, се отправиха за сжщото мѣсто.

Наближила „Рускитѣ гробища“, процесията биде посрещната съ нужния церемониалъ и духовенството си зае мѣстото въ специално приготвения павильонъ. Последниятъ бѣ построенъ отъ зеленина и украсенъ съ портретитѣ на Н. В. Царъ Борисъ III и царя Освободителя Александъръ II. Бюстътъ на великиятъ руски монархъ бѣ поставенъ на видно мѣсто въ каменната гробница, окрасена съ цвѣтя и зеленина. При тази мила и приятна обстановка се започна службата. Освенъ Н. В. Преосвещенство Митрополитъ Филипъ и цѣлото В.-Търновско духовенство, участвуваха руския свещеникъ Протоиерей Мелиновски, рускиятъ диаконъ Подбудний, рускиятъ смесенъ хоръ, дирижиранъ отъ Вл. Ивановичъ и още нѣколко духовни лица.

Отъ гражданскитѣ и военни власти присѣдствуваха: Окржжния Управителъ Г-нъ Йорд. Пенчевъ, Градскиятъ Кметъ Г-нъ Д. Раевъ, замѣстникъ начальника на гарнизона подполк. Цановъ, пратеника отъ Министерството на Народното просвѣщение Г-нъ Н. Балабановъ, Окр. учил. и-ръ Д. Пенковъ, Председ. на В.-Търн. учил. и во Д-ръ Захариевъ, директоритѣ на Народната, Земледѣлческата и Популарната банки; директоритѣ на гимназиитѣ: девическа, мъжка и търговска, председателитѣ на културнитѣ и спортни организации и множество гражданки и граждани.

Следъ свършване на молебена, пръвъ говори Н. В. Преосвещенство В.-Търновски Митрополитъ Филипъ. Той обрисова черното робско минало, дълото на българското опълчение, преминаването на р. Дунавъ и какъ е станало освобождението на В.-Търново. Присъствието на голѣмъ брой рускини и руснаци застави Н. В. Преосвещенство на родния имъ езикъ да изрази голѣмата благодарностъ на В.-търновци за великия освободителенъ актъ и за вѣчната признателностъ, която ще пълни сърцата и душитъ на сегашнитъ и бждни поколения.

Втори зае трибуната Министерскиятъ пратеникъ Г-нъ Н. Балабановъ. За да бжде точенъ и остави вѣрна следа отъ говореното, по случай освобождението на старата българска столица, той прочете речта си, пропита съ голѣмо познаване на миналото ни и съ прокарване на мисълта, че държавната идея на царя Симеона е безсмъртна.

Трети говори кмета на града Г-нъ Д. Раевъ. Съ пълното съзнание, че той има рѣдкото щастие да представлява града въ най-важниятъ моментъ отъ неговия животъ — на 50 годишнината отъ неговото освобождение отъ турското робство, той съ пламенна и убедителна речъ изнесе миналото на града, особено презъ епохата на II то българско царство, когато В. Търново е било престоленъ градъ. Нарисува черното робство и голѣмата заслуга на руския печатъ и руската литература, особено въ лицето на писателя Т. М. Достоевски, които разнесоха навредъ мжкитъ на роба и чрезъ това ги обезсмъртиха. Изказа голѣмата благодарностъ на в.-търновци за дадената свобода, която за 50 години имъ е дала много материални и духовни блага.

Следъ Г-на Кмета, мѣстото се зае отъ бѣловласия и уважаванъ отъ всички руски свещеникъ О. Мелиновски. Съ хубавъ и приятенъ руски езикъ той говори на в.-търновци за великия освободителенъ актъ, извършенъ отъ тѣхния народъ надъ брата-българинъ. Той се много радва, като вижда, какъ се цени това дѣло на руския народъ и моли умрѣлитъ руси и българи, заровени преди 50 години въ тази братска могила, да станатъ и видятъ, какъ се чествува и цени тѣхното дѣло и даденитъ отъ тѣхъ жертви. Извикана бѣ и показана на народа останалата жива свидетелка на великата освободителна епопея Г-жа Александра Ивановна Шубская. Презъ време на войната тя е била сестра милосердна и е облекчавала страданията и мжкитъ на раненитъ.

Отъ името на В.-Търновскитъ жени, Г-жа Блага Димитрова, председателка на женското др-во „Радостъ“, ѝ изказа голѣма благодарностъ и ѝ поднесе букетъ, една черна рокля и бѣлсо, изработени отъ ученичкитъ при стопанското училище.

Следъ това съ хубави думи поднесоха вѣнци и букети представителитъ на следнитъ организации:

1) Г-нъ Подполк. Цановъ отъ името на мѣстния гарнизонъ; 2) Г-нъ Анг. Илиевъ отъ името на др-во „Юнакъ“; 3) Г-нъ Г. Кебакиевъ отъ името на „Родна Зашита“; 4) Г-нъ Никола Илиевъ отъ спортенъ клубъ „Етъръ“; 5) Г-нъ Людвигъ Логаръ отъ името на Колоседачното др-во; 6) Г-нъ Йорд. Кулелиевъ отъ името на учащи и учащи се въ града; 7) Г-нъ Никола Пеневъ отъ името на Опълченското др-во. Като старъ и дълбоко развълнуванъ, той помоли Г-на Кмета да прочете приветствието имъ. Последното бѣ кратко и завършваше съ думитъ: „Чие скоро ще дойдемъ при Васъ!“ Дружеството на Кубрагиститъ вмѣсто вѣнецъ е подарило 200 лева на руската болница.

Следъ приключването на приветствията, процесията потегли по сѣщия редъ обратно за града.

Множеството се спре при руската болница, гдето Дръ Трейманъ съ хубавъ и приятенъ руски акцентъ изказа благодарността за братскитъ чувства, които тѣй силно в.-търновчани засвидетелстваха, както къмъ загиналитъ тѣхни дѣди и близки, тѣй и къмъ прибивающитъ тукъ руси.

Образувалата се руска колона съ около 100 човѣка се движеше въ стройна редица отъ по 4 души и носеща свое знаме.

Презъ всичкото време и при всичкитъ важни моменти дошлиятъ специално за тържеството държавенъ кино-апаратъ вършеше своето дѣло и по този начинъ ще даде възможностъ да остане следа отъ извършеното, по случай 50-годишнината отъ освобождението на В.-Търново. Отъ паметника на Пановчето множеството си разотиваше, а поменитъ шефове на учрежденията, председателитъ на културнитъ дружества въ града и цѣлата руска колония се отправиха на обща трепеза въ казармата. Тукъ, събрани всички, по даденъ знакъ отъ О. Мелиновски, руснацитъ изпѣха предобѣдна молитва. Приятенъ и трогателенъ моментъ.

Пиха се наздравици отъ кмета Д. Раевъ, отъ Министерскиятъ пратеникъ Н. Балабановъ, отъ протоиерей Мелиновски, отъ полковн. Чевати и отъ замѣстникъ началника на гарнизона подполк. Цановъ. При всички случаи, гдето музиката засвирваше руския химнъ „Боже царя храни“ руснацитъ запѣваха сѣщиятъ химнъ и съ това трогваха всички присътвующи.

Мило, приятно и съ хубави и съдържателни наздравици протече цѣлиятъ обѣдъ.

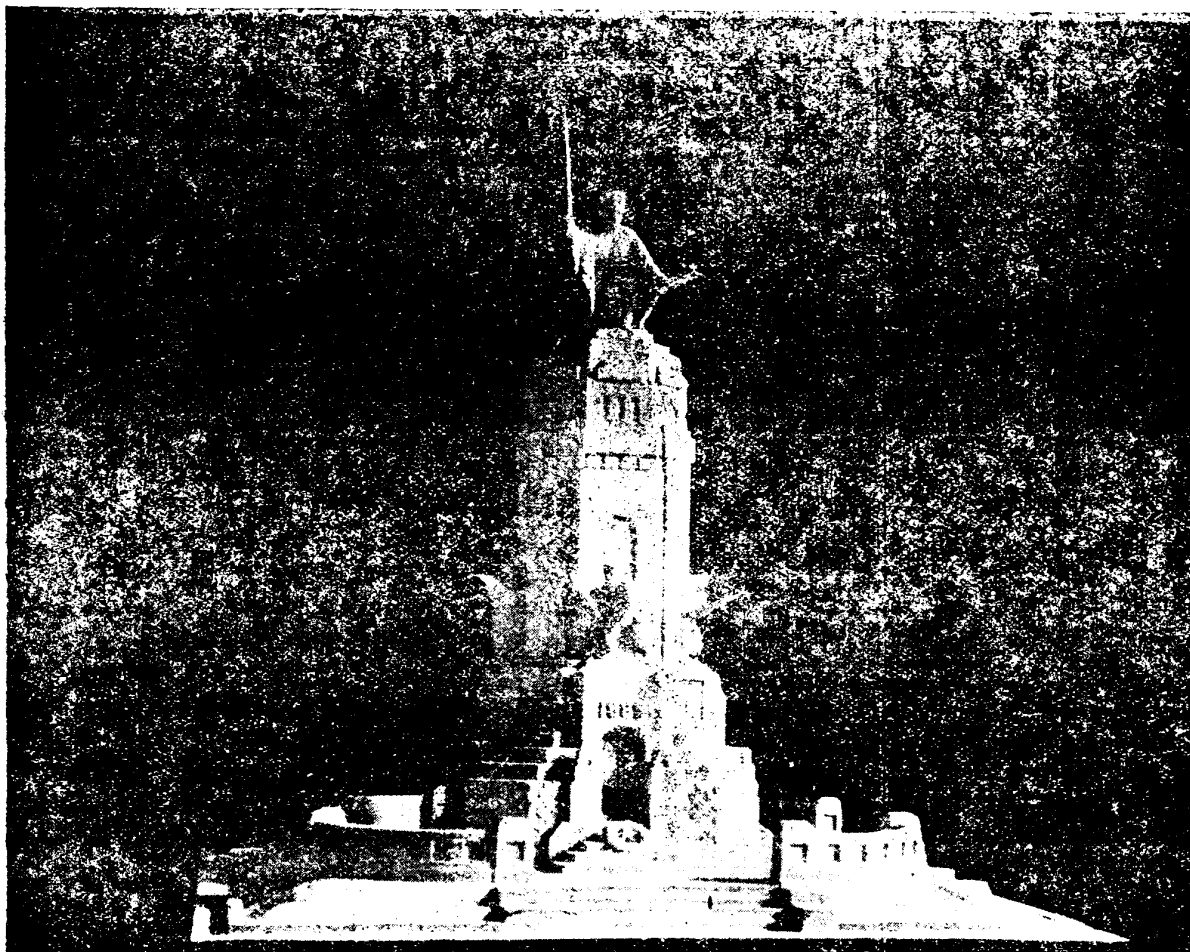
Праздненството завърши съ градинско увеселение, започнато отъ 6 часа сл. обѣдъ.

Тѣй в.-търновци отпразнуваха 50-годишнината отъ освобождението на своя градъ отъ турското робство.

Йорд. Кулелиевъ.

Награденият с първа премия модел

за паметник на падналия войнъ съв В.-Търновсия окръгъ въ гр. В.-Търново.

Отъ представенитѣ 30 проекто-модела първата премия взема скулптора Светославъ Йоцовъ отъ София. Втората премия взема Ангелъ Спасовъ отъ Плевенъ и третата — Владимиръ Владимировъ отъ Русе.

Снимката представлява проекто-модела на скулптора Св. Йоцовъ.

Паметника по дадения проекто-моделъ се предвижда да бжде построенъ въ центъра на площада (Марно-поле) като около него се остави една малка площъ, а останалата частъ — за паркъ.

Архитектурната частъ на паметника ще бжде изработена отъ желязо-бетонъ облицованъ съ арбанаски камъкъ. Скулптурната частъ — отъ бронзъ. Така паметника ще има височина надъ 14 м., а основание на 14.30 метра.

Паметника включва: една площадка (основа) до която се стига съ четири противоположни стълби отъ по четири стъпала. Въ четиритѣхъ жгъла площадката включва градинки, оградени отъ къмъ нея съ каменна ограда, а отъ външната страна — съ нисък бордуръ. Прѣзъ цокълъ щилиранъ

напречно. Втори ставенъ цокълъ, на който въ жглитѣ сж поставени бронзови релефи, съ които ще бждатъ застъпени исторически епизоди на търновци презъ време на войнитѣ. Въ срѣдата на лицевитѣ страни на двата цокли сж врезани четири портални кулички, носящи латитѣ на четиритѣхъ войни. Въ дѣното на отворитѣ имъ сж поставени мраморни възпоменателни плочи отъ които посетителя ще узнае мѣстата, където в.-търновци сж водили боеве и дали жертви презъ означената война. До възпоменателнитѣ плочи водятъ стълби, които символизиратъ възвишения духъ съ който героитѣ сж се били и умрѣли. Върху стъпалата сж поставени бронзови венци — изразъ на признателност. Отъ дветѣ страни на порталния изрезъ се издигатъ пилони завършващи съ бюла въ които въ тържествени случаи (бойни празници, годишнини и т. н.) ще дими тъмнянъ и измиръ. Всѣки порталъ носящъ годината на войната съ поставенитѣ въ него възпоменателни плочи, съ страничнитѣ пилони завършващи съ бюла, съ стълбитѣ предъ тѣхъ и положенитѣ венци, иматъ видъ на

параклиси. Това сж четири параклиса, застроени въ память на падналитѣ отъ всѣка една война. А великолепно имѣ архитектурно съчетание съ двата цокѣла на паметника заедно съ издигащата се върху тѣхъ централна кула символизиратъ еднаквитѣ усилия на българския войнѣ въ четиритѣхъ войни за една и сѣща кауза — обединѣнието на българското племе.

Надъ всѣки параклисъ, прикрепенъ до централната кула, сж поставени единични или групи отъ две фигури, които даватъ пълна представа за платоническия духъ на героитѣ.

За да се подчертае най-светия девизъ, съ който умираха в.-търновци и въобще българскитѣ войници: „преди всичко България“, сложена е на централната купола на паметника женска фигура, олицетворяваща майка България, колѣничала, съ на-

ведена глава, държаща въ дѣсната си ръка наведено националното знаме, а съ лѣвата — поднася лаврово клонче — изрезъ на почитъ и признателностъ къмъ паметта на достойнитѣ ѣ синове в.-търновци.

Така съчетанъ паметника, гледанъ отъ всички страни, отъ близо и далеко съ своята обща фасада, която дава великолепенъ ансамбълъ, идейността въ архитектура и скулптура ще действа на околото поразително и грандиозно. При тържествени случаи, молебени и пр., когато благоухания миризъ на горящия въ блюдата тамянь и измиръ ще се разстила около паметника и площада при пѣнието на „Вѣчная паметъ“ присѣтствуващитѣ неволно ще преклонятъ глава предъ витаящия духъ на хилядитѣ в.-търновци, паднали при четиритѣхъ войни за Родината.

Наши бележити съграждани.

† Панайотъ Ангеловъ.

Родилъ се презъ 1858 год. въ гр. В.-Търново. дето получилъ първоначалното и прогимназиалното си образование.

Родителитѣ му — Ангелъ и Аника Ангелови — били заможни граждани, които още въ най-ранната възраст на своя синъ Панайотъ, проявили особени грижи за неговото възпитание и образование. Билъ изпратенъ въ Цариградъ, дето завършилъ съ отличенъ успѣхъ Робертъ Колежъ, а на 9 ноември 1878 г. постъпилъ въ Военото училище — София. Съ това той опредѣлилъ своя житейски пътъ.

Въоръженъ съ чувствата на голѣмъ родолюбецъ, той непрестанно се качвалъ по лесницата на воената иерархия, достигналъ е до чинъ Полковникъ и е заемалъ най-разно-

образни воени постове. Билъ е ротенъ командиръ, заведующъ телеграфно отдѣление, заведующъ галваническата частъ въ гр. Петербургъ, командующъ

портовата рота въ морската частъ и заведующъ миното дѣло въ флотилията, членъ и председателъ на Русенския Военно-Полеви сѣдъ, заведующъ домакинството въ морската частъ, командиръ на яхтата „Александъръ I“, заведующъ флотилията и командиръ на II пѣхотенъ Искърски полкъ.

На 21 февруарий 1900 год. билъ уволненъ и зачисленъ въ запаса на армията.

И като гражданинъ Панайотъ Ангеловъ, не се е притворилъ въ себе си, а съ голѣма енергия и преданостъ се отдавалъ на обществена служба.

Презъ 1907 год. билъ избранъ за кметъ на гр. Русе. Този постъ той достойно заемалъ три години.

Сжщиятъ въ службата си за отличие получилъ: ордена „Св. Александъръ“ IV степенъ, Златенъ кръстъ, бронзовъ медалъ, ордена „Св. Александъръ“ III степенъ и др.

Добилъ презъ живота си голѣма опитностъ и култура, Панайотъ Ангеловъ, съставя своето завещание, което по подбуждение и мотивировка може да служи за при-

мъръ. Така, той завъщава на В.-Търновската община 60% от цялото си имотно състояние, за образуване фондъ, съ $\frac{1}{2}$, от който да се построи въ града или въ околността му *приютъ за престарѣли хора отъ двата пола, по-стари отъ 60 год., преимуществено отъ В.-Търновския и Русенския окрѣзи*, които да сж бедни и да нѣматъ свои близки, които биха могли да ги издържатъ. Съ лихвитъ на останалитъ $\frac{1}{2}$ отъ фонда да се издържа приюта. Приюта да носи название „Ангелъ и Аника Ангелови“.

Изработването на правилника за приемането и гледането на тѣзи стари хора е възложилъ въ завещанието си на В.-Търновския градски съветъ.

Завещаваша на Военото Министерство 10%, отъ състоянието си, защото: „обичамъ, казва, твърде много българската войска, на която съмъ посветилъ младинитъ си и, което е мое дълбоко убеждение и разбиране, която е най-добрата школа за народа и най-здравата опора на отечеството“. Желаетъ да се образува фондъ при Министерството, отъ лихвитъ на който ежегодно да се раздаватъ награди на отличилитъ се въ стрелба офицери и долни чиновци отъ всички родове оружје на сухопътнитъ войски, а въ флотата да се даватъ награди на най-добритъ плувци.

Завещаваша на Военото училище 4% отъ имотното си състояние за образуване фондъ, отъ лихвитъ на който да се дава награда на този отъ юнкеритъ, който има най-добъръ успѣхъ въ наукитъ си и най-добро поведение.

Завъщава на съюза на българскитъ юнаци 10% отъ имотното си състояние, защото: „физическото развитие, се казва въ завещанието, на единъ народъ е едно отъ най-сжществениитъ условия за всестрания му напредѣкъ, а разнитъ спортни организации сждействуватъ за физическото развитие на народа“. Желаетъ да се образува фондъ, отъ лихвитъ, на който да се даватъ ежегодно награди на отличилитъ се въ разни упражнения по съборитъ юнаци.

Завещаваша на Русенската мъжка гимназия 10% отъ имотното си състояние за образуване фондъ, отъ лихвитъ на който да се дава ежегодно награда на свършившитъ съ особенъ успѣхъ ученици.

Завещаваша на женското дружество „Добродетель“ въ гр. Русе 3% — сжщо за даване на награди.

Най-после завещаваша и на църковното н-во на „Св. Троица“ въ гр. Русе 3% — за даване награди на религиозни проповѣдници.

Оставилъ е имотъ и цени книжа на стойност около 1 милионъ лева, но ценнитъ книжа сж се достатъчно обезценили.

Презъ 1919 год. *Панайотъ Ангеловъ* заминалъ за Виена на лечение и тамъ спокойно склопилъ очи.

На 8 юний 1926 г. ефорията по изпълнение на завещанието, пренеси останкитъ му отъ Виена

въ гр. Русе, дето при голѣма тържественостъ тѣ бѣха положени въ семейната му гробница.

По това завещание окончателно разпредѣление на сумитъ и ценноститъ стана на 11 мартъ т. г.

На В.-Търновската гр. община се дадохъ всичко ценни книжа по приблизителенъ днешенъ курсъ за около 170000 лева и суми въ наличностъ—168000 лв.

Официаленъ отдѣлъ.

Преписъ.

Протоколъ № 54

Извънредна сесия на В.-Търновския градски общински съветъ.

Статия първа:

Председателя Кметъ направи следния докладъ:

Господа съветници, разчитаме на единъ достатъченъ за общината заемъ отъ В.-Търновската Популярна Банка, обаче последнята, поради това, че отпуска заемъ и на Водния Синдикатъ „Янтра“ се съгласява да даде заемъ на общината само отъ 500,000 лв., сума, която ще бжде съвършено недостатъчна за голѣмитъ нужди на града. Отъ известно време обаче, следъ като се измѣни закона за Българската Народна Банка, и следъ като тя престана да кредитира самоуправителнитъ тѣла въ страната се заговори за създаване на ипотечарна Банка, Пресата съобщи, че подготвителнитъ работи по учредяването на тая банка сж почти привършени и че още въ предстоящата извънредна сесия на народното събрание ще бжде вотиранъ закона за Ипотечарната Банка. Отъ сведенията, които пресата дава, се разбира, че бждащата ипотечарна банка ще разполага съ доста голѣми капитали и следователно тя ще може да задоволи голѣмата нужда отъ пари, която иматъ почти всички самоуправителни тѣла въ страната. При това положение мисля, че ще трѣбва да се извърши отъ страна на общинската управа всичко необходимо за сключване на единъ заемъ отъ тая банка въ размеръ на 10,000,000 лв. при условия, при каквито банката ще кредитира общинитъ, като се поиска по възможностъ по-дълъгъ срокъ за погасяване на тоя заемъ.

Господа, тия 10,000,000 лв. сж потрѣбни на общината за следуюшитъ **належащи** нужди.

1) Общината поръчва чрез Министерството на Благоустройството водопроводни тръбни материали и необходимите към тях принадлежности на стойност 2,500,000 лв. при условие при доставката на тръбния материал общината да заплати 500,000 лв., а останалите 2,000,000 лв. да се изплатят при разсрочки въ продължение на 5 години. Значи на общината ще бъдат необходими още това лѣто, понеже тръбите сж поръчени и доставени — 500,000 лв.

2) Каптаж на новия водопроводъ за гара В.-Търново е привършенъ като сж изкопани, изидани и съединени помежду си три кладенци.

Построено е сжщо до кладеница, отъ който ще стане водочерпането, помпo-черпателна станция, тамъ ще се поставятъ помпoчерпателни машини. Освенъ това въ постройка е главната напорна тръба, чрезъ която ще се отвежда водата отъ каптажа до резервуаритѣ, отъ които единия е въ строежъ при градската градина, а другия ще се построи на най-високата частъ на града — картала. Ще бжде необходимо да се монтиратъ сжщо така помпoчерпателни машини при долния резервуаръ (въ градската градина). Тѣзи две помпoчерпателни машини ще струва съ монтажа 500,000 лв.

3) По предприятието, което сега е отдадено, а именно направа главната напорна тръба отъ каптажа до резервуаритѣ въ града и направа на единъ резервуаръ въ градската градина, общината ще изразходва около 1,200,000 лв. По това предприятие общината до днесъ е платила около 400,000 лв. и ще може да плати още 300,000 лв., следователно общината ще остане задължена съ 500,000 лв.

4) По полагане на тръбитѣ за водопроводната мрежа изъ града по протяжение на 15 клм. ще бжде необходима минимумъ сумата единъ милионъ лева.

5) За направа на горния резервуаръ (на картала) ще бжде необходима сумата 500,000 лв. или всичко за довършване водопровода — 3,000,000 лв.

6) За направа на 4 нови голѣми канала на открититѣ такива, които извънредно много врѣдятъ на хигиената, извънредно лошо се отразяватъ на здравето на гражданитѣ, а именно: на ул. „Земледѣлска“, „Балканска“, „Дервишка“ и при бояджииницата на Хараламби Владковъ, ще бжде необходима сумата 700,000 лв.

7) Освѣтъ това ще трѣбва да се на-

правятъ малки канали около новия кварталъ и по всички улици, по които ще се положи новата водопроводна мрѣжа, защото старитѣ канали сж плитки и ще трѣбва да се поставятъ на дълбочина такава, че водопроводнитѣ трѣби да минатъ надъ тяхъ, за тая цѣль ще бждатъ необходими 1,300,000 лв. или всичко за канализация сж необходими 2,000,000 лв.

8) За благоустройството — доставяне на бордюри и поставянето имъ, което е наложително въ всички квартали, гдето нѣма такива, защото въ тяхъ нѣма нито калдарѣмъ, нито паважъ, нито тротуаръ и зимно врѣме е съвсемъ затруднено движението на гражданитѣ.

Отъ друга страна щомъ бждатъ тѣ поставени частнитѣ стопани ще бждатъ задължени да си направятъ тротуари съгласно закона за Благоустройството и съ това ще се създаде единъ приходъ на общината съ който ще се погасява разхода на общината за бордюритѣ. За тая цѣль ще бждатъ необходими за 500 линейни метра 1,000,000 лева.

9) Зданието, въ което се помѣщава пожарната команда е абсолютно неудобно и полуразрушено — нѣма помѣщение за личния съставъ, нито помѣщение за уредитѣ и добитъка. Необходимо е да се построи здание за пожарна команда и за тая цѣль общината ще трѣбва да разполага съ 500,000 лв.

10) Общината разполага съ две мѣста въ центъра на града — едното срещу паметника, гдето до сега има полусрутена постройка и е на такова мѣсто, дето такава постройка и по видъ не може да бжде търпяна. Тукъ може да бжде построено двуетажно здание на което горния етажъ да послужи за градска амбулатория. Другото мѣсто е до касапскитѣ дюкяни, кждето може да се използва за постройка сжщо на дюкяни. За да се застроятъ тия две мѣста съ две доходни здания ще бжде необходима сумата 500,000 лв.

11) Общината е членъ на Водния Синдикатъ „Янтра“, който е създаденъ за да добива електрическа енергия; освенъ това членове на синдиката сж и нѣкои лица и фирми, които иматъ право да се ползуватъ лично отъ припадающата имъ се частъ енергия, но противно на законитѣ въ нашата страна и специално на закона за Воднитѣ Синдикати, членъ на синдиката е и А. Д. „Царевецъ.“ Това дружество, като притежателъ на $\frac{5}{7}$ отъ електрическата мрежа въ града и като крупенъ членъ на синдиката, си е при-

своило правото да бъде посредник между синдиката отъ една страна и гражданството и индустриалцитъ отъ друга страна и понеже е спекулативно предприятие създадо е около осветлението на гражданитъ особено на индустриалнитъ предприятия извънредно голъми тяжести, като: по високи цени, минимума, правокупуване машини, монтажъ и пр., а електричеството днесъ е отъ първа необходимостъ и трѣбва да се доставя при най-износни условия на консуматоритъ. Отъ друга страна, държавата, както и постоянната комисия сж членове на синдиката „Янтра“. Подпомогнали сж го чрезъ помощи и заеми, които възлизатъ на повече отъ 6,000,000 лв. А въ края на краищата тѣзи голъми обществени срѣдства се използватъ отъ едно частно предприятие, каквото е д-во Царевецъ, което има $\frac{5}{7}$ отъ градската мрежа струваща не повече отъ 1,500,000 лв. и дѣловъ капиталъ, вложенъ въ синдиката не повече отъ 1,500,000 лв. или всичко 3,000,000 лв. При това положение общината счита за свой дългъ да поеме тяжеститъ и правата, които има дружество „Царевецъ.“ По такъвъ начинъ да направи електрическата енергия достъпна за всички слоеве граждани, и да се създадатъ приходи, съ които да покрие разходите по уличното и градско осветление. За целта, общината смѣта, че съ една сума отъ 3000000 лева ще може да замѣсти напълно А. Д. „Царевецъ.“

Или всичко за довършване водопровода, за канализация, за Благоустройство, за сгради и откупуване мрежата и дѣловия капиталъ на Д-во „Царевецъ“ общината се нуждае отъ една сума отъ 10,000,000 лв.

Господа съветници, ще Ви моля да се съгласите, общината да сключи заемъ въ размѣръ на 10,000,000 лв. отъ бждащата Ипотекарна Банка.

По въпроса се изказаха пом. Кмета Фъртуновъ и съветниците Н. Коевъ и М. Дочевъ, които сж напълно съгласни да се сключи нуждния заемъ отъ 10,000,000 лв.

Следъ размѣна на мисли съвета еднородно

РЕШИ:

Да се сключи дългосроченъ заемъ въ размѣръ на 10,000,000 лв. отъ бждащата Ипотекарна Банка за довършване водопровода, за канализация, за Благоустройство, за доходни сгради, и откупуване мрежата и дѣловия капиталъ на д-во „Царевецъ“ при условия, при каквито банката ще кредитира общинитъ

Съгласно чл. 3 отъ закона за допитване народа за общинскитъ работи, това решение на общинския съветъ да се обяви чрезъ общинския вестникъ и глашатая, като се поканятъ избирателитъ въ срокъ отъ единъ месецъ, отъ деня на обявлението, които желаятъ да се произведе допитване до народа за сключване заема, да се явятъ въ общинското управление и се разпишатъ въ приготвената за целта книга.

В ъ р н о

при В.-Търновското гр. общин. управление

Секретаръ: СГ. СГ. ПОПОВЪ.

Х р о н и к а.

ПО СЛУЧАЙ 50 ГОДИШНИНАТА отъ освобождението на града г-нь Кмета е получилъ следнитъ телеграми:

„Градския Кметъ — председателя комитета по отпразднуване 50-годишнината отъ освобождението на града В.-Търново. Благодаря Ви най-сърдечно за любезната покана и съжелявамъ много, че ми бѣше невъзможно да взема участие въ голъмото за старата ни столица празненство. Честитъ горещо на Търновци 50-годишнината отъ освобождението, като имъ изпращамъ моятъ поздравъ заедно съ пожеланията ми за благоденствието и напредъка на Велико-Търново. Царьтъ“.

„Търново, Раевъ председателя комитета празненството. Сърдечно благодаря. Най-добри пожелания за преуспѣването на старата столица.

Министръ Председателъ Ляпчевъ“.

„Г-ну Кмету Раеву. Вамъ и почттеннитъ съграждани искрено поздравлявамъ съ 50 годишнината отъ освобождението на родния градъ. Дано презъ втория полулѣтъ Търново добие посвече отъ своя срѣдновековенъ блѣсъкъ. Полк. Соларовъ“.

Г-нь Кмета е отговорилъ съ следнитъ телеграми:

„Негово Величество Царя. София. Отъ мое име и отъ името на старостоличани, благодаря най-сърдечно на Ваше Величество за Височайшето внимание къмъ старопрестолния градъ.

Кметъ Раевъ“.

„Министръ Председателя. София. Старостоличани Ви благодарятъ най-сърдечно за добритъ пожелания за преуспѣването на града.

Кметъ Раевъ“.

„Министръ Найденовъ. София. Старостоличани Ви благодарятъ най-сърдечно за отпушането киноапарата и за хубавитъ пожелания, изказани чрезъ Вашия представителъ г. Балабановъ.

Кметъ Раевъ“.

„Полковникъ Соларовъ. Варна. Велико-Търновци благодарятъ сърдечно на своя добъръ съгражданинъ за хубавитъ пожелания.

Кметъ Раевъ“.

РУСКАТА МЪСТНА БОЛНИЦА на празника по случай освобождението на града е поднесла въ отлично изработени блюдо и солница *хлѣбъ и соль* Г-ну Кмету.

ГАБРОВСКОТО МУЗИКАЛНО ДРУЖЕСТВО на 3 того даде въ града ни голѣмъ концертъ при отлично изпълнение.

Ю. Т. С. на 3 того даде много добре посетено градинско увеселение.

Ч-ЩЕ „НАДЕЖДА“ на 3 того има общото си годишно събрание, на което се преизбраха излѣзлитѣ по жребие В. Давидовъ, П. Патевъ и Ив. Заяковъ.

ДЪРЖАВНИЯ КИНОАПАРАТЪ на 5, 6, 7 и 8 того направи кино снимки отъ Преображенския манастиръ, Дервения, Царевецъ, Трапезица, Старинитѣ, изгледи отъ града, нѣкои улици, моменти отъ тържеството по случай 50-годишнината отъ освобождението на града и пр. Въ началото на идния месецъ филма ще бжде поставенъ въ града на екрана.

ЗАНАЯТЧИЙСКИЯ КОНГРЕСЪ стана на 10, 11 и 12 того въ нашия градъ. Сжщия се председателствуваше отъ Г-нъ Тодоръ Кумановъ, много деятеленъ съюзенъ членъ.

ПЛОЩАДЪ „ЯНКО СТОЯНЧОВЪ“ е наименованъ площада предъ мъжката гимназия „Св. Кирилъ“. Градския съветъ е рѣшилъ на този площадъ да се постави бюста на Янко Стоянчовъ.

БЛАГОДАРНОСТЪ. — В.-Търновското училищно настоятелство и управлението на В.-Търновскитѣ първоначални училища отъ името на всички настоятели и учители изказватъ голѣмата си благодарностъ на семейството на починалия В.-Търновски гражданинъ *Никола х. Славчевъ* за подаренитѣ отъ него 100,000 лв. за сбразуване при първоначалнитѣ училища въ града фондъ „*Никола и Кина х. Славчеви*“, отъ лихвитѣ на който ще се подпомагатъ бедни и даровити деца при сжщитѣ училища.

Хвала и вѣчна слава на такива дарители. Дано примѣра бжде последванъ и отъ други за засилване родната просвѣта и школо.

Отъ учил. Н-ство и учителитѣ.

В.-Търновско Град. Общ. Управление

Обявление № 4959

гр. В.-Търново, 13 юлий 1927 година.

В.-Търновското градско общинско управление съобщава на интересующитѣ се, че на единадесетия день отъ публикуването на настоящето въ държавенъ вестникъ въ общинското управление ще се произведатъ следнитѣ търгове:

I. СЪ ЯВНА КОЧКУРЕНЦИЯ.

1) Въ деветъ часа предъ пладне за продажба на парцели 11, 13 и 14 отъ кварталъ № 51. Първоначална оцѣнка 200 лв. квадратенъ метъръ. Залогъ 4000 лева, отъ които половината да бжде въ облигации отъ общинския заемъ. Сжщо и документи по закона.

2) За продажба на парцели № № 1, 2, 4, 5, 6, 7 и 9 отъ кв. № 54. Първоначална оцѣнка 150 лв. кв. м. Залогъ 3000 лева, които половината да бжде въ облигации отъ общинския заемъ. Сжщо и документи по закона.

3) За отдаване подъ наемъ общинската барака № 1151 на площадъ „Князь Борисъ“ за време отъ 1 априлъ 1927 година, до 31 мартъ 1930 г. отъ конкурентитѣ се изискватъ документи по закона и 10% залогъ съгласно поемнитѣ условия.

II. СЪ ТАЙНА КОНКУРЕНЦИЯ.

1) За отдаване на предприемачъ на правата на общински тротуари въ ул. Мария Луиза въ гр. В.-Търново на стойностъ 85,000 лв. за смѣтка на В.-Търновската градска община. Залогъ 5% отъ девизната цена, като половината да бжде въ облигации отъ общинския заемъ. Сжщо и документи по закона. Офертитѣ се приематъ до 3 ч. сл. пл.

2) За отдаване на предприемачъ на правата на улични тротуари на частни лица въ гр. В.-Търново на стойностъ 240,000 лв. за смѣтка на частни лица. Залогъ 5% отъ девизната цѣна на предприятието, като половината да бжде въ облигации отъ общинския заемъ. Сжщо и документи по закона. Офертитѣ ще се приематъ до 4 часа следъ пладнѣ сжщия день.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день при подсекретаря на общината.

п. Кметъ: Г. РАНКОВЪ.

п. Секретаръ: ИВ. ПОПОВЪ.

ПЕЧАТНИЦА

Ефремъ п. Христовъ

В.-Търново.

Пор. № 407.